

Máša a Medvěd™

Zajíc zahradníkem

Masha™. Bear™

© Animaccord LTD, 2008 - 2016
www.mashabear.com

Koncept: O. Kuzovkov
Ilustrace: I. Trusov

Original title: *No trespassing!*
Copyright © 2016 Disney Enterprises, Inc.

EGMONT
Publishing

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o., Žitovnická 3124, 106 00 Praha 10,
v Praze roku MMXVI jako svou 4938. publikaci

Odpovědná redaktorka Eva Plaňanská
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Art-D – Grafický atelier Černý, s.r.o.

Tisk Finidr, s.r.o.
TS 14. První vydání
ISBN 978-80-252-3821-9
www.egmont.cz

Je to už dávno,
co medvěd pracoval
v cirkuse a byl skvělý
artista. Teď žije v ústraní
v lese, chodí na ryby,
vaří marmeládu, chová
včely a pěstuje zeleninu.
Jednou si řekl, že by
mu chutnala čerstvá
mrkvička. Zajíc mu
s radostí pomohl.
Zryli záhon a zaseli
mrkev.

Najednou kolem zahrádky běžela Máša.
„Neletěl tady motýl?“ zeptala se jen
tak mimochodem, a jakmile jednoho
spatřila, rozběhla se za ním.
Jenže medvěd ani zajíc se o ni nestarali.
Měli přece spoustu práce!

Zajíc už se nemohl dočkat,
až sklídí úrodu. Vzal si pravítko
a začal mrkev přeměřovat, jestli
už je dost veliká. Jenže medvěd
mu vysvětlil, že nechce vypěstovat
obyčejnou mrkev, ale obrovskou,
velikananánskou mrkev!

Zajíc popadl nejbližší nohu, ale medvěd byl ve střehu, chytil ho za uši... a mrkev se ocitla v tlapkách mazaného ušáka. A taky že ji hned slupnul!

Medvěd podal zajícovi konvičku,
ale ten jen zavrtěl hlavou –
už nechtěl pomáhat. A tak
medvěd vystrčil lenocha za vrátka.
To však zajíce opravdu rozzlobilo.

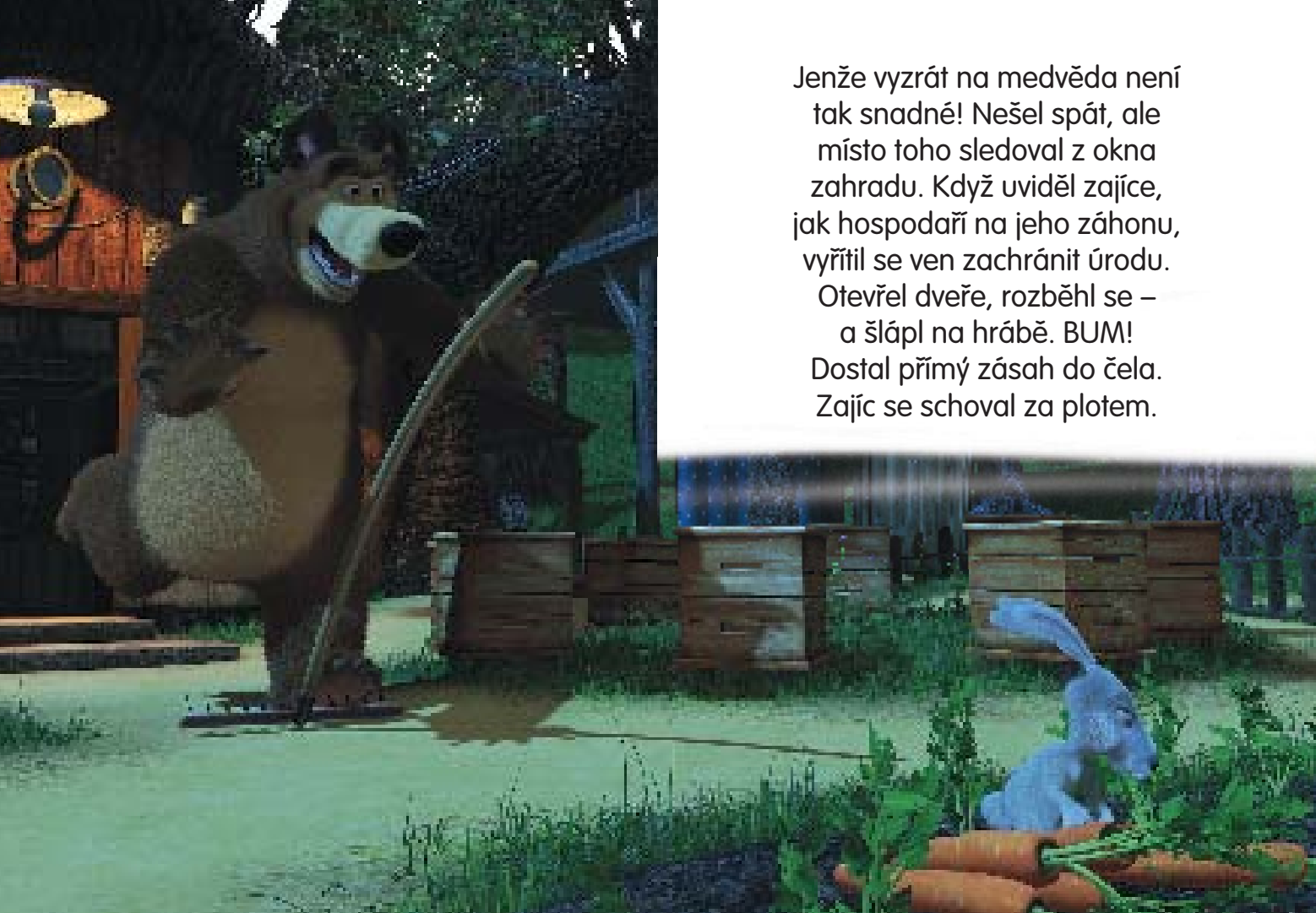
Nastala noc. Medvěd byl po celém
dni unavený a usnul jako špalek.
Zdál se mu sen: vypěstoval obrovské
mrkve a procházel se mezi nimi jako
mezi stromy v lese. Jenže najednou
někdo začal mrkev vytrhávat!

Vyděšený chlupáč vyskočil z postele, hnal se k oknu a co nespatřil: zajíce, jak škubne ze záhonu mrkev. Takže to nebyl sen! Vyběhl na dvůr, zahnal zloděje a šel si znovu lehnout.

Zajíc však byl mazaný a medvěda se nebál. Počkal, až chlupáč zajde do domku, položil na cestičku hrábě a znovu vytrhával mrkev, jako by se nic nestalo.

Jenže vyzrát na medvěda není tak snadné! Nešel spát, ale místo toho sledoval z okna zahradu. Když uviděl zajíce, jak hospodaří na jeho záhonu, vyřítit se ven zachránit úrodu. Otevřel dveře, rozběhl se – a šlápl na hrábě. BUM! Dostal přímý zásah do čela. Zajíc se schoval za plotem.

Medvěd pochopil, že tuhle noc už se nevyspí. Musí přece mrkev ochránit! Vyzbrojil se hráběmi a začal obcházet zahradu. Jenže oči se mu klížily, chtělo se mu spát. Zkoušel si zacvičit, zaběhat, ale nebylo to nic platné. Dokonce si tlapami držel víčka, ale ta se mu i tak zavírala. Nakonec se svalil na zem a usnul.

„Neviděl jsi mého motýla?“
zaslechl najednou Mášín hlas.
Uvědomil si, že prospal celou
noc, je už ráno a malá uličnice
ho přišla navštívit.

Zvedl se a uviděl spoušť, kterou po sobě zanechal zajíc. Všude se válela nať, záhony byly pošlapané... Medvěd byl zoufalý. Vysvětlil Máše, co se stalo, a prosil ji, jestli by zahrádku nepohlídala. Ale jí se nechtělo. „Já že mám hlídat záhony? To budu radši chytat motýly!“

Medvěd se zamyslel. Pak tlapami udělal několik kouzelnických pohybů – a měl v nich vojenskou čepici!

Nasadil ji Máše na hlavu.

„Jsem v bojové pohotovosti!“ radovala se Máša a začala si prozpěvovat: „Jdou vojáci, jdou!“

Jezdila na strážní na trojkolce sem a tam. Když se však náhle objevil motýl, pustila se za ním. Vychytralý zajíc se mezitím schovával za plotem, a když viděl, že zmizela v křoví, skočil k záhonu a začal vytrhávat mrkev, kterou nestihl ukrást v noci.

„Stůj, ani hnout! Nebo je po tobě!“ varovala ho Máša a namířila na něj držadlo od síčky na motýly, jako by to byla zbraň.
„Tak co, vzdáš se hned, nebo až tě chytím?“
Zajíc vzal do zaječích a Máša vyrazila za ním.
„Mně neutečeš! Stůj!“

Zajíc i Máša byli tak zaujati honičkou, že si ani nevšimli, že na dvoře porazili všechny úly.

Nakonec vběhli i do domu, kde medvěd tvrdě spal, a celý ho převrátili vzhůru nohama.

Najednou zajíc vyskočil oknem ven a rozběhl se do lesa. Máša sedla na tříkolku, rozmáchla se sífkou, tedy vlastně šavlí, a uháněla za zlodějem.

Když se medvěd probudil, uviděl, co Máša se zajícem natropili. V domečku to vypadalo jako po bitvě a dvorek na tom nebyl o moc lépe. Medvěd si povzdechl, pokýval hlavou a šel zkontrolovat zahrádku.

Vtom se objevila Máša
a přiváděla zajatého zajíce.
„Chtěl utéct. Ale nepodařilo se mu
to!“ prohlásila hrdě. „Je tady ještě
něco, co bych měla ochránit?“
Medvěd rezignovaně zavrtěl hlavou.
Už opravdu nebylo co hlídat.
„No tak teda zatím ahoj,“ řekla
Máša a vydala se domů.

Medvěd se do všeho pustil od začátku. Zasel mrkev, pečlivě ji zalil a šel si lehnout. Jenže mazaný zajíc už se zase schovával za plotem a čekal...
Mrkev brzy začala růst (je to přeci jen pohádková mrkev) a zajíc se už už chystal sklídit novou úrodu.

Ale jakmile chtěl sebrat první mrkvičku, zpoza nejbližšího úlu vyskočila Máša. Další Máša vykoukla za druhým úlem. Zajíc se zmateně rozhlížel. Objevovaly se další a další odhodlané strážkyně.

Medvěd se vítězoslavně pousmál. Vyrobil totiž speciální strašáky, kteří vypadali jako Máša, a řídil je dálkovým ovládáním přímo z domu.

A tak medvěd přeci jen
mazaného zajíce přelstil
a konečně mohl klidně spát.
Zahradu přece hlídala Máša!

